

Английскиятъ и Американскиятъ консулъ Скайлера, който бѣ нарочно испратенъ за тая работа отъ правителството си, освѣнъ 7 души, именно Колю Гапчовъ, Господинъ Михайловски, Руся Арговъ, Колю Райновъ и др., които избѣсиха по разни градове на Турция по смъртъта на Абдулъ Азиса и прѣди въскъчаннето на Султанъ мурата V-ий. Следъ пусканнето си, той си пакъ слѣдваше и глѣдаше занаята безъ да се остави пакъ отъ да спомага, насърчава и убѣдава младитѣ, че тая работа, като се е почнала, не ще да остане безъ слѣдствие, ти трѣбва да се доискара, та си проповѣдваше тайно по всичкитѣ си приятели до дохождането на руситѣ въ града. Прѣзъ лѣтото на 1877 год. би се съ турцитѣ на битката и сполучи да се отърве отъ общия сѣчь въ града и се видѣхме съ него въ Габрово, дѣто нѣколко пжти ходи въ Трѣвна да настани съпругата си Анна Илиева съ мжжкото му дѣте въ роднинитѣ си, като на безопасно мѣсто, а оттамъ подбутнатъ отъ патриотическа цѣль отиде въ Търново, дѣто се повиква отъ рускии главенъ щабъ и се испраща отъ руското правителство за таенъ шпионинъ въ Севливското, Троянското, Ловченското и Плѣвненско окржшия, и да обясни и узнай турскитѣ сили по тия мѣста. Казватъ, че той билъ убитъ прѣзъ мѣсець Августа 1877 год. въ едно турско село, когато влѣзалъ да приглѣжда една кжца, въ която имало единъ турчинъ скритъ въ дрѣшника, който хвърлилъ съ револвертъ си и го убилъ. Тѣй мжченически и изневѣрешки свърши свойтъ животъ младъ и зеленъ на горѣпоменатата възраст, като остави млада съпруга съ дѣте да го жали, а на приятелитѣ си скръбъ за дързката му постжпка, който упазенъ отъ най-голѣмата опасность, а загина въ най-нищожната, срѣщу която имаше срѣдство да се опази, но тѣй било писано, казватъ проститѣ хора, тѣй и стана. Намъ служи за примѣръ на подражанне съ трудтъ си, че той работи и се бори дори до смъртъ за свободата на отечеството си, като призрѣ тукашниятъ робски животъ въ когото се намирахме и неискаше да глѣда народа си въ такова понижено състояние, за когото стана